

Poppenkastverhaal bij thema "Ik hoor je" bij de vertelling van Paulus en Silas in de gevangenis.

Nodig: 2 poppen en een handboei.

In de boeien

Kees: (komt op) Hallo jongens en meisjes.

Kinderen: Hallo

Kees: Hebben jullie Karel gezien?

Kinderen: Nee

Kees: Zullen we hem roepen?

Kinderen: Roepen Karel, Karel...

Karel komt op

Karel: Hoi Kees, riep je mij.

Kees: Ja Karel ik wil graag met je spelen.

Karel: Leuk, wat zullen we doen?

Kees: Ik heb iets leuks gekregen. Kijk, echte handboeien...

Karel: Wouw echt leuk, kunnen we boefje en politie spelen.

Kees: Ok, ik ben de politie en ik ga jou pakken.

Karel: Ik heb wel niks gedaan maar ik wil weleens voelen hoe die handboeien zitten.

Kees (met een zware stem): Aah, ik heb je, ik doe jou de handboeien om, lelijke dief! (En hij doet de handboeien om.

Karel (benauwd): Ah nee, toch niet leuk. Doe ze maar weer af.

Kees: Nee hoor dat doe ik lekker niet. Ik ga weg en jij moet die handboeien altijd om houden. (Kees verdwijnt)

Karel: Weeh, dat is niet eerlijk, ik heb niet gedaan. Ik ga ze proberen af te doen. Ik sla er heel hard mee, misschien springt hij dan open... (Karel slaat hard met de boeien tegen de poppenkast)

Nee...dat lukt niet. Wat zou ik dan kunnen doen? Misschien heel hard uit elkaar trekken... (Karel trekt zijn handen zover mogelijk uit elkaar) (en zegt dan een beetje huilerig) nee, dat lukt ook niet.

(Dan gaat hij zitten huilen en prullen) Ik wil die handboeien af, ik wil niet altijd met deze zware kettingen blijven lopen. Maar ik kan ze zelf niet afkrijgen.

Karel: Eigenlijk moet ik gewoon Kees roepen, want die heeft een sleutel. Roepen jullie mee?

Karel en de kinderen: Kees, kees, kom ...

(Dan komt Kees weer op) Kees: Wat is er?

Karel (huilerige stem): Ik wil niet altijd met de handboeien om blijven lopen. Wil je ze af doen?

Kees: Natuurlijk joh. Het was maar een geintje. Ik dacht dat je mij al veel eerder zou roepen. Dan was ik direct gekomen om ze af te doen.

(Kees maakt de boeien los)

Karel: Bedankt dat je gelijk kwam toen ik je riep en bedankt dat je me wilde helpen en mij bevrijdde. Kom dan gaan we bij mij thuis een snoepje halen.

Kees: O lekker, nou dag allemaal.

Karel: Ja tot ziens hè.